

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.31. Arsenius in Concilio exauthoratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

eo quod in singulis cruces sanctæque imagines dentur. Sultanum ac liberos ejus ut Christianos tractavi ob testimonium Episcopi Pisidiensis. Si contrarium demonstraretur, culpa in illo solo residet. Imperator his ejus responsis haud contentus concilium ex omnibus Episcopis conflare voluit, cui etiam duo Patriarchæ Nicolaus Alexandrinus, ac Euthymius Antiochenus interessent.

Sæcul. XIII.
A. C. 1264.

§. XXXI.

Arsenius in concilio exautoratus.

Concilium in quadam palatii aula habebatur, ubi Imperator primarium tenebat locum, in dignitate positus viris omnibus Senatuque toto stipatus. Præter Episcopos quorumlibet cœnobiorum Abbates ac monachorum præcipui aderant. Actor libellum exhibuit, qui publice legebatur. Decretum est, ut Patriarcha Arsenius in jus vocaretur, missique ad eum tres Episcopi cum tribus Clericis. At comparere omnino renuit, se non iudicium, sed hujus formam, locumque ac homines recusare asserens. Res eo spectat, addidit, ut Patriarcha in palatio coram Imperatore proscripto & vindictæ cupido in præsentia Procerum ac

Sæcul. XIII.
A.C. 1264. ac hominum profanorum judicetur. Hac
responsione scripto tradita & ad conven-
tum delata Arsenius post certa temporis
intervalla, ut canonici fervarentur ri-
tus, iterum ac tertio citatus semper idem
reposuit.

c. 5. Interim experturus, an Imperatorem
ad saniora posset inducere, eum adiit, a
quo comiter exceptus officiosis sermoni-
bus diutissime detinebatur. Erat dies
Dominica, & Imperator, ut primum Pa-
triarcha in templi aditu compareret, sa-
crificium inchoari jusserat, absolutionem
tacitam captans. Itaque, cum venisset
hora, a palatio simul ad templum ibant,
& Imperator Patriarcham trabea tenebat.
Dum ad portam aderant, benedictionem
ex more Diaconus petiit, & Patriarcha
dedit: sed mox cognita Imperatoris frau-
de trabeam e manibus ejus retrahens ei-
dem, quod fallere ipsum voluerit, expo-
bravit, celeriterque aufugiens se domum
recepit suam. Ille acceptam ab eo igno-
miniam Episcopis conquestus, ut rei fini-
nem imponerent, instabat: seque ad di-
scessum, si proscriptio se a concilio exclu-
deret, offerens, illatæ sibi, ut remaneret,
violentia credere se simulavit.

c. 6. Igitur Patriarcha postremo accerseba-
tur: tum ob contumaciam credebatur
damnari posse ex septuagesimo quarto
Canone Apostolorum. Attamen majoris

ris securitatis gratia Concilium funda- Sæcul. XIII.
 menta scrutari cupiens accitum actorem A. C. 1264.
 eorum, quæ detulerat, factorum argu-
 menta edicere iussit. Is notitia publica
 nitebatur. Auditi tamen sunt testes, qui
 Sultanum in templo precibus interfuisse
 affirmabant. Supererat sciendum, an is
 esset Christianus, nec ne. Et Sultanus
 Patriarcham purgandi gratia Imperatori
 per nuncium indicavit, se ad honorandas
 imagines, immo etiam ad pernam come-
 dendam paratum esse. Tum illi, qui Ar-
 senium condemnare volebant, si Sultanus
 se adjunxisset Christo, idem omnes Tur-
 cas ejus comites egisse negabant. Cum
 ad dicendas sententias ventum est, Epis-
 copi omnes, si septem vel octo excipias,
 Patriarcham exauthorandum censebant:
 plerique tamen damnationem ejus sola in
 contumacia fundabant: ii, qui aliter sen-
 tiebant, vellent, nollent, communi judi-
 cio accesserunt: per acclamationes Im-
 peratoribus fieri solitas solutum concilium,
 missique duo Episcopi, qui rem Arsenio
 nunciarent.

Serus vesper erat, cum id coram Cle-
 ro universo facientes ipsum ad abeundum
 parare se jusserunt. Ille mox gratiis Deo
 actis respondit se iturum, quo vellent.
 Tum ad Clerum conversus, Filioli mei!
 aiebat, quid de me factum sit, audiistis.
 Deus permisit: ejus voluntati parendum,
 quid-

Sæcul. XIII.

A.C. 1264.

quidquid de nobis statuatur. Commissum mihi ab eo gregem duxi, ut potui. Multis forsitan molestus eram, ut multi mihi. Ignoscamus mutuo errores nostros! Ite jam, inspicite thesaurum templi, reliquias, vasa sacra, ornamenta & libros, ne sint, qui etiam furti me arguant. Valete filii! Patriarchali e palatio refero, quæ attuli, meam vestem, meas tabellas, ac tres numeros, quos lucratus sum psalterium describendo secundum regulam monasticam. Sic locutus illis in pace dimissis in sella hærebat sua, Imperatoris mandatum leniter opperens. Hæc rei adjuncta refert historicus Pachymerus, qui præsens, ac inter illos erat, qui templi thesaurum esse integrum comprobarunt. Imperator Arsenium ea ipsa nocte corripit, ac postridie in Proconesum insulam prope littus Anatoliæ abductum ibi parvo cuidam coenobio includi voluit, appositis custodibus, qui eum videndi cupidos arcerent. Ita in exilium actus est exeunte Majo anni 1264.

§. XXXII.

Germanus Patriarcha Constantinopolitanus.

At ea res schismatis inter Græcos causa fuit, & quam plurimi illum semper Patriar-